

کارکرد اخلاق دینی در مدیریت منابع زیست محیطی از نظر برخی سنت‌گرایان

۱- ناصر نعمتی هریس* ۲- دکتر علی اکبر عبدل آبادی ۳- دکتر رضا رسولی شربیانی

* ۱- کارشناسی ارشد فلسفه اخلاق

n.nematiheris@tabrizu.ac.ir

۲- استادیار دانشگاه شهید بهشتی تهران

Abdolabadi115@yahoo.com

۳- استادیار دانشگاه پیام نور تهران

rasoolyr@yahoo.com

چکیده

از راهکارهای حل بحران زیست محیطی معاصر بازگشت به دامان ادیان و سنتهای هزاره‌ای است. فضایل اخلاقی مشترک ادیان هزاره‌ای در جهت دهی روانی به رفتار انسانها در قبال منابع زیست محیطی عبارتند از:
۱- خودشناسی و بازشناسی تعریف جایگاه انسان به عنوان موجود مسئول در قبال محیط زیست.
۲- التزام به عدالت و امانتداری در مدیریت منابع زیست محیطی.
۳- فضایل کرامت بخشی، مشارکت پذیری و تقسیم امکانات موجود جهت رفع نیازهای هموعان.
در این پژوهش توصیفی - تحلیلی نظریات سنت‌گرایان در خصوص مدیریت منابع زیست محیطی را با استناد به تبیینهای دکتر سید حسین نصر از این نظرات بیان نموده و به نقد این اندیشه میپردازیم. با وجود تکنولوژیهای موجود، بازنگری در جهان‌شناسی و انسان‌شناسی بر اساس ادیان هزاره‌ای و بازگرداندن قداست و نظم طبیعی به محیط زیست ضروریست. بواسطه وجود نوعی غایت‌نگری متعالی در این اندیشه امکان حیات جامعه مثبت اندیش و فاعلان اخلاقی نیکوکار و ضمانت عدالت در مدیریت منابع زیستی تامین میگردد.

کلمات کلیدی: ادیان هزاره‌ای، بازیابی نظم طبیعی دین، قداست ذاتی، خودشناسی، مسئولیت